

εκατ. δολάρια για το καθένα. Τα δύο πλοία, αφού καταπλεύσουν στην Τουρκία, θα περάσουν από συντήρηση και έλεγχο και στη συνέχεια θα αποσταλούν στις περιοχές όπου θα αναλάβουν δράση.

Στόλος έξι γεωτρύπανων

Η Τουρκία διαθέτει πλέον έναν στόλο έξι πλωτών γεωτρύπανων που σημαίνει ότι είναι σε θέση να διεξάγει ερευνητικές γεωτρήσεις σε περισσότερα σημεία, ενώ παράλληλα διαθέτει και τρία σεισμογραφικά - εκ των οποίων το ένα, το γνωστό μας «Oruc Reis», κατέπλευσε πρόσφατα στην Τουρκία για συντήρηση, ενώ οι πληροφορίες το θέλουν στη συνέχεια να δραστηριοποιείται στη Λιβύη. Πέραν αυτών, διαθέτει και μία πλατφόρμα άντλησης και αποθήκευσης υδρογονανθράκων που βρίσκεται στη Μαύρη Θάλασσα, κάτι που σημαίνει πως μπορεί ανά πάσα στιγμή να δραστηριοποιηθεί αυτόνομα στις έρευνες και στην εκμετάλλευση υδρογονανθράκων, ακόμα και αν αυτές δεν συνάδουν με το Διεθνές Δίκαιο. Διπλωματικές πηγές θεωρούν ότι όλος αυτός ο στόλος δεν σωρεύεται για να μη χρησιμοποιηθεί και ότι οι επόμενοι μήνες θα καταδείξουν σε μεγάλο βαθμό πού οδηγούν τα πράγματα.

Παρά τις αρνητικές προοπτικές στα ελληνοτουρκικά, η κυβέρνηση διατηρεί την ψυχραιμία της και κάνει λόγο για μια «λειτουργική σχέση η οποία διατηρεί τα υποκείμενα προβλήματα που έχουν οι δύο χώρες». Οπως μάλιστα επανέλαβε πρόσφατα ο Γ. Γεραπετρίτης στον ΣΚΑΪ, «η Ελλάδα δεν περίμενε ότι η Τουρκία θα υπαναχωρούσε από τις βασικές της θέσεις, όπως επίσης περιμένουμε και την αντίδραση της Τουρκίας». Επίσης, αναφερόμενος στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και στην τουρκική αντίδραση, Ο υπουργός προσέθεσε πως «το γεγονός ότι θα αντιδράσει η οποιαδήποτε γειτονική χώρα δεν θα μας αποτρέψει ποτέ από το να ασκήσουμε τα δικαιώματά μας», ενώ διαβεβαίωσε ότι θα προχωρήσουν τα θαλάσσια πάρκα. «Ξέρετε, ξεκνάμε. Σε δύο χρόνια έχουν προχωρήσει πολύ σημαντικά πράγματα και το καλώδιο ηλεκτρικής διασύνδεσης Κρήτης - Κύπρου θα συνεχιστεί κανονικά», ανέφερε ο Γ. Γεραπετρίτης, ενώ εξέφρασε την αισιοδοξία του ότι θα πραγματοποιηθεί και το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας.

Η ειρήνη με τους Κούρδους χρησιμοποιείται ως επικοινωνιακό κάλυμμα για την εμπέδωση ενός αυταρχικού μοντέλου εξουσίας, εκτιμούν έμπειροι Τούρκοι αναλυτές

Ο αφοπλισμός του ΡΚΚ και η επόμενη ημέρα

Του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΕΤΑΙΟΥ**
e.aretaios@realnews.gr

■ **Η ΤΕΛΕΤΗ** αφοπλισμού της πρώτης ομάδας του ΡΚΚ στο Σουλεϊμανγιέ του βόρειου Ιράκ πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 11 Ιουλίου, με κάμερες, δημοσιογράφους και απευθείας μεταδόσεις από τα τουρκικά μέσα ενημέρωσης. Ήταν ένα γεγονός που παρουσιάστηκε από την τουρκική κυβέρνηση ως ιστορικό ορόσημο, αποτελώντας πλέον ακρογωνιαίο λίθο του νέου αφηγήματος του καθεστώτος Ερντογάν.

Ωστόσο, όπως σχολίασαν στη Realnews Τούρκοι αναλυτές, ήταν ένα τελετουργικό που δεν μπόρεσε να κρύψει το θεμελιώδες παράδοξο της πολιτικής στρατηγικής του καθεστώτος: την αναζήτηση ειρήνης με το κουρδικό κίνημα και ταυτόχρονα την καταστροφή του πολιτικού συστήματος που θα μπορούσε να διαχειριστεί αυτή την ειρήνη.

Θεωτώντας ενοχοποιεί τη δημοκρατική αντιπολίτευση ως πιο επικίνδυνη από την ένοπλη σύγκρουση. Η ρητορική αυτή αποτυπώνεται με χαρακτηριστικό τρόπο στις δηλώσεις του **Ντεβλέτ Μπαχτσέλι**, που κατηγόρησε τον πρόεδρο του CHP, **Οζγκιούρ Οζέλ**, για «πρόκληση πραξικοπήματος», επειδή αναφέρθηκε στη λαϊκή κινητοποίηση ως ειρηνική μορφή αντίστασης. Παράλληλα, οι κυβερνητικοί αρθρογράφοι παρουσιάζουν τον Οζέλ ως «συνωμότη», «ταραχοποιό», ακόμα και ως «Τούρκο Σίσι», εγκαινιάζοντας ένα επικίνδυνο πλαίσιο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την περαιτέρω ποινικοποίηση της αντιπολίτευσης.

Η δημοσκοπική πραγματικότητα, ωστόσο, δεν είναι με το μέρος του καθεστώτος. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύτηκε στον τουρκικό Τύπο, το 63% των Τούρκων πολιτών δηλώνει ότι δεν θέλει ο **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν** να συνεχίσει στην εξουσία. Ακόμα και σε ένα κλίμα έντονης καταστολής, ελέγχου της πληροφόρησης και κατακερματισμού της αντιπολίτευσης, η κοινωνία εξακολουθεί να δείχνει σημάδια κόπωσης

Ο **ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ Οτσαλάν** περιστοιχισμένος από στελέχη του ΡΚΚ σε πρόσφατη φωτογραφία μέσα από τις φυλακές

Ο (συμβολικός) αφοπλισμός των μαχητών του ΡΚΚ συνοδεύτηκε από πληθώρα πανηγυρικών δηλώσεων της τουρκικής κυβέρνησης. Ο εκπρόσωπος του ΑΚΡ, **Ομέρ Τσελίκ**, υπογράμμισε ότι το τουρκικό κράτος δεν δέχεται τρίτους διαμεσολαβητές, ότι η διαδικασία θα ολοκληρωθεί εντός πέντε μηνών και ότι όσοι Κούρδοι δεν ενταχθούν στο σχέδιο, ιδίως στη Συρία, θα θεωρηθούν απειλές. Πρόκειται για μια ειρήνη αυστηρά διαχειριζόμενη από το κράτος, με όρους ελέγχου, πειθαρχίας και μονομερούς νομιμοποίησης. Το κυβερνητικό αφήγημα είναι ξεκάθαρο: «Μια Τουρκία χωρίς τρομοκρατία μπορεί να χτιστεί μόνο μέσα από το τουρκικό έθνος-κράτος και την ηγεσία του Ταγίπ Ερντογάν». Όμως την ίδια στιγμή που οι Κούρδοι μαχητές παραδίδουν τα όπλα τους, στο εσωτερικό της χώρας εξελίσσεται μια θεσμική και πολιτική εκστρατεία εξόντωσης του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, του CHP.

Τέσσερις συλλήψεις

Την εβδομάδα που προηγήθηκε της τελετής, ακόμα τέσσερις δήμαρχοι του CHP συνελήφθησαν στο πλαίσιο της λεγόμενης «κάθαρσης από τη διαφθορά του CHP». Η κίνηση αυτή έμελλε να κλιμακώσει τις εν εξελίξει δεκάδες εφόδους σε δήμους της αντιπολίτευσης, κυρίως στοχεύοντας στελέχη της παράταξης Ιμάμογλου. Ταυτόχρονα, επιβλήθηκαν δεκαήμερες απαγορεύσεις μετάδοσης στους τηλεοπτικούς σταθμούς Halk TV και Sözcü TV. Οι συλλήψεις ανακοινώνονται σταθερά ημέρα Σάββατο, για να αποφεύγονται αναταράξεις στις αγορές και να συγκαλύπτονται πίσω από τις εξελίξεις στο Κουρδικό.

Η ειρήνη με τους Κούρδους χρησιμοποιείται ως επικοινωνιακό κάλυμμα για την εμπέδωση ενός αυταρχικού μοντέλου εξουσίας, εκτιμούν έμπειροι Τούρκοι αναλυτές. Ο αφοπλισμός του ΡΚΚ λειτουργεί ως πολιτικό εργαλείο νομιμοποίησης της δικτατορίας Ερντογάν, ο οποίος προβάλλεται ως ο ηγέτης που κατάφερε, ή, κανείς προηγουμένως, την παράδοση των κουρδικών όπλων. Όμως, στο εσωτερικό της χώρας το ίδιο αυτό κα-

και απόρριψης. Η ειρωνεία είναι συντριπτική: η ίδια κυβέρνηση που διαπραγματεύεται με τον **Αμπντούλαχ Οτσαλάν** και επιτρέπει την πχογραφημένη του δήλωση για την ειρήνη, αντιμετωπίζει τον Οζέλ και το CHP ως απειλή για την εθνική ενότητα. Τα αιτήματα για διαφάνεια, για δίκαιες δίκες, για προβολή των διαδικασιών διαδικασιών στην κρατική τηλεόραση, απορρίπτονται ως ανατρεπτικά.

«Αυτό που ξετυλίγεται μπροστά μας δεν είναι μόνο ένα ειρηνευτικό σχέδιο. Είναι η κατασκευή ενός νέου τουρκικού μοντέλου, όπως το αποκαλούν οι φιλοκυβερνητικοί αρθρογράφοι», λέει στην «R» Τούρκος αναλυτής. Ένα μοντέλο που συνδυάζει συμβολική συμφιλίωση με τους Κούρδους, δομική εξουδετέρωση της αντιπολίτευσης και συνταγματική αναδιάρθρωση που ενδεχομένως να επιτρέψει την ανανέωση της προεδρικής θητείας του Ερντογάν. Οπως έγραψαν αντιπολιτευόμενοι σχολιαστές, η στρατηγική αυτή επιδιώκει να συγκροτήσει έναν νέο πολιτικό συνασπισμό: ΑΚΡ - ΜΗΡ - DEM, αποκλείοντας το CHP και τα εθνικιστικά κόμματα της Δεξιάς. Μια ελεγχόμενη «ειρήνη» και ένας αποδυναμωμένος πολιτικός ανταγωνισμός είναι τα δύο θεμέλια αυτού του σχεδίου. Η ίδια η ιστορία της Τουρκίας, όμως, δείχνει ότι κανένα σχέδιο πολιτικής μηχανικής δεν έχει καταφέρει να κυριαρχήσει χωρίς αντιστάσεις. Ο κίνδυνος για το καθεστώς είναι διπλός: από τη μία, μια ακραία απονομιμοποίηση του δημοκρατικού πλαισίου θα μπορούσε να οδηγήσει ακόμα και σε κοινωνική αναταραχή. Από την άλλη, το άνοιγμα προς το Κουρδικό χωρίς πολιτική οριζόντια συναίνεση ενδέχεται να καταρρεύσει από τις ίδιες του τις αντιφάσεις. Η ειρήνη του Σουλεϊμανγιέ μπορεί να σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής βίας. Όμως, χωρίς πολυφωνία, χωρίς ανεξάρτητη δικαιοσύνη και χωρίς πραγματικό πολιτικό ανταγωνισμό δεν είναι μια ειρήνη για τη δημοκρατία, είναι μια ειρήνη για το καθεστώς. Και όσο οι πολίτες γυρνούν την πλάτη στον Ερντογάν στις δημοσκοπήσεις, τόσο το καθεστώς θα αναζητά νέους τρόπους να αναπαράχθει, όποιοι και αν είναι αυτοί.